

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY—NEZAVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

Saturday, January 11, 1964 Ottawa, and for payment of postage in cash. Authorized as second class mail by the Post Office Department. No. 1 (348.) Vol. X

O ROKU MINULÉM TWO QUOTATIONS

PRIME MINISTER LESTER B. PEARSON RICHARD M. NIXON

in his 1963 Christmas message: "In the midst of Christmas happiness, surrounded by those we love, we look out at a world in which hatred and bigotry possess too many hearts and too many minds — in which too many others, by their silence, allow the ugliness to spread. We look at a world in which peace is still insecure."

in The Saturday Evening Post (October 12, 1963): "I believe that only the mobilization of an aroused and informed American public opinion will prevent the sell-out of the right of 97 million enslaved people in Eastern Europe to be free. More and more we hear "disengagement" and other devices which add up to our approval of Soviet domination of Eastern Europe."

HISTORICKÁ NÁVŠTĚVA PAPEŽE VE SVATÉ ZEMI

POSLUCHČOM RADIA SVOBODNÉ EVROPY

Je celkem málo známo, že jedním z titulů papeže je patriarcha Západu. Tento titul nabude zvláštní symboliky při setkání papeže Pavla VI s pravoslavným patriarchou Athenagorase z Cařihradu, který představuje hlavu východní větve křesťanstva, na posvátných místech. Jisté tu nepůjde jen o zdvořilostní setkání. Papežova pout sama nemá obdovy v dějinách církve, neboť je prvním z papežů, kdož ve svém úřadě navštívi Palestinu. Cesta vzučňuje zájem nejen celého křesťanstva, ale především obyvatelstva Svaté země, t. j. občanů států Izrael a Jordán. Přes všechna tvrzení, že jde o prostou soukromou pout, je tato světovou a historickou událostí. Je vhodnou předehrou k podzimnímu zasedání Druhého Vatikánského koncilu a cenným příspěvkem k opravdovému mírovým snahám.

VÁNŮČNÍ POZDRAV JOHN GLENNA

POSLUCHAČŮ RADIA SVOBOVNÉ EVROPY

Radio Svobodné Evropy vysílalo o vánocích do Československa toto poselství amerického astronauta Johna Glenna: Hlásí se vám John Glenn z města Houstonu v Texasu ve Spojených státech. Rád bych vám poslal vánoční pozdrav svůj i pozdrav své rodiny, a to všem posluchačům rozhlasu Svobodná Evropa, ať jsou kdekoli. Myslím, že si musíme o vánocích stále připomínat, co Vánoce skutečně znamenají. Že oslavujeme narození Krista Pána. My u nás doma každý rok na Štědrý večer máme narozeninový dort, abychom nezapomněli a aby nám připomínal, že oslavujeme narození Božského Jezulátka. Narozeniny, které nám přináší na ději, že jednou bude na zemi opravdový mír. Slýcháme často různá mínění a různou propagandu o míru. Ale mír na zemi je docela něco jiného, než tvrdí a myslí falešná propaganda. My, Američani, vyhlížíme toužebně den, kdy tento opravdový mír přijde. Doufáme, že úsilí nás Američanů a naše práce lidí přiblíží a věříme, že to bude v brzké budoucnosti. A proto používáme této příležitosti a přejeme vám všem šťastné a veselé vánoce.

NOVOROČNÍ RESOLUCE CHRUŠČOVA

H. J. Slipka

Dalo se očekávat, že Chruščev použije novoroční údobí k nějakému smířlivějšímu gestu vůči západnímu světu. Dalo se to očekávat, protože poměr Moskvy k Rudé Číně se spíše zhoršuje než zlepšuje, vnitřní situace sovětského hospodářství po všech pěti — a deseti letech není nejružovější a prestiž srpů a kladiv v mezinárodním světě malých i větších neutrální je postrannímocna hlavně díky iniciativě politice prezidenta Kennedyho, blahé paměti. A tak Chruščev musí vyrábět z nouze etnost, aby se dostal do jasnějšího světla na prvních stránkách mezinárodního tisku. Vytasil se s návrhem mírového paktu a koexistence mezi demokratickým světem a sovětským imperialismem. Načasování takového návrhu zavání novoroční resolucí, třeba v tom není nic nového, co již jsme neslyšeli. A ani on sám, Chruščev, se netají, že v hlavních bodech odzbrojení, jen nafukuje a rozřeďuje to, co již dříve mnohem důkladněji vyhranil Kennedy. Ovšem Chruščev k tomu leccos přidal a právě pro tyto přídatky si nelze dělat iluze o náhlé beránci nátuře moskevských mocipánů. Spíše je třeba tyhle přídatky prohlížet s pořádným zvětšovacím sklem, neboť právě v nich jsou kamuflážované smyčky, jimiž sovětská bezmárodná politika by ráda vylovila co nejvíce podpůrného materiálu pro svou imperialistickou stavbu. Jedním z ukrývaných cílů je nepochybně vytákní schválení "Status Quo" pro sféru evropskou, (jinými slovy: připravit lunas nedějším milionů otroků za železnou oponou) a druhým cílem pro sféru asijskou je vytvořit situaci, jež by zpevňovala postavení Moskvy proti Pekingu. Odhalit podrobnosti celé této šarady je samozřejmě úkolem mnohem povolanějších hlav ve vedení svobodného světa, nám však zbývá nepřekonatelný dojem, že Chruščev konkrétně začíná něco, o čem již v roce 1947 se zmiňuje v politicko-visionářském románu "1984" George Orwell. Předpovídá tam rozdělení světa mezi tři mocenské okruhy: Evropa, "Amerika" a "Asie", z nichž vždy dva okruhy budou vytvářet alianci proti okruhu třetímu. Samozřejmě konstelace spojení se bude kdykoli měnit a nikdy nebude pevné jistoty, kdo je s kým a kdo proti komu. Chruščev novoročním návrhem jakoby usiloval o vytvoření aliance Evropského a Amerického okruhu proti mocenské síle Asie. Ale ať už Chruščevovy mírumilovné námluvy jsou podepřeny jakkoli a ať skrývají cokoli, bežme je jako pověstné novoroční resoluce. Je známo,

THE CZECHOSLOVAK MONTH

December 1963 may well have been declared "The Czechoslovak month" in Toronto: The Toronto Symphony Orchestra conducted by Walter Susskind played (on December 10th and 11th) works by Leoš Janáček and Bedřich Smetana (Janáček's Taras Bulba Rhapsody and Smetana's Bartered Bride overture. On the radio, we heard works by Antonín Dvořák and Oskar Morawetz. At Hart House, the Victoria College Dramatic Society performed (December 10-14) The Life of the Insect by Karel and Josef Čapek. At the Museum Children's theatre "Sleeping Beauty" had (and still has) a very successful run. The theatre was inspired and launched by its artistic director Susan Rubeš wife of Jan Rubeš. J. Č.

PRÁVO NA EXISTENCI

Je instáleným zvykem rekapitlovat na začátku nového roku všechno možné. Někdy nám záhadným psychologickým procesem citíme se oprávněni překročit hranici jistých dvou dnů v kalendáři očištění od chyb, nedostatků a slabosti věrejší, připraveni začít zitrkem neposkvrněné stránky nového sešitu. Jak dlouho v různých předsevzetích nového roku vydržíme je bezpředmetné, očistný proces půlnočního okamžiku opakujeme rok co rok s blahodárným výsledkem sebeuspokojení po dobu několika minut, hodin, dokonce i dnů, než se opět sesuneme do starého proudu chyb a starostí. Pokud ovšem minulé chyby mnoho nestojí. Vztahují-li se ale na materiální nebo myšlenkové investice větší hodnoty, berou se novoroční dobré úmysly daleko vážněji a průběh nových dnů se vystavuje ostřejší kritice. Československé novinařeni za hranicemi je druhem materiální investice, která musí počítat se ztrátami ať se vydavatel drží dobrých předsevzetí jak chtějí. Pokračuje-li časopis přes tyto ztráty, musí mít lidé, kteří jej tvoří, z jeho vycházení zastoupení jiné. Z těchto jiných odměn, pro nás kolem Našich Hlasů přichází pouze jedna v úvahu. A sice vědomí, že máme čtenářům co říci. V tyto dny inventur a rekapitulací jsme věnovali zkoumání oprávněnosti našeho přesvědčení hodné času. Tím více, že Naše Hlasy vstupují do desátého roku vydávání. Po spolknutí sebekritiky bychom rádi formulovali příští plán asi takto. Najít takový třetí druh novinařeni, po kterém budete nuceni sáhnout, protože vám jej nedá denní tisk, ani týdenní nebo měsíční časopisy. Takový, který bude mluvit přímo k vám, — vy nesnadná, lehce zapomínající, rychle asimilující se, individualistická československá skupina za hranicemi — a který vás bude nutit k reakci, ke komentářům a k zapominanému pocitu souznělosti. Jste-li vy uprostřed dění, chceme tam stát s vámi i my, vytvoříme-li my určité konstruktivní stanovisko k problémům kolem vás, chceme váš souhlas i nesouhlas. Jak dalece dokážeme získat vaši pozornost bude hrát rozhodnou roli v rekapitulaci čtenosti Našich Hlasů tohoto roku. A potvrdí — nebo odejme — naše novinářské právo na existenci. A. V.

První kroky k vydání pamětní sokolské poštovní známky úspěšné. Deputace kongresníků a výboru pro sokolskou známku u gen. Poštmistra Johna A. Gronoskiho ve Washingtonu, D. C. odevzdala mu oficiálně žádost o vydání známky. Je novoroční resoluce bývají jen plánem do vody a obvykle nejsou dodrženy. Pak ovšem i toto pravidlo o nedodržování resoluce by bylo úplné v linii charakteru sovětské mezinárodní politiky. Vždyť přece Moskva uzavřela desítky paktů a úmluv a (až asi na dvě) žádné nedodržela. A nebyly to jen úmluvy rázu novoročních resolucí. Je známo,

Pokračování na st. 2

SOKOLSKÝ PLES—SOBOTA 18 LEDNA 1964 O 8 HOD. VEČER—SOKOLOVNA 1621 DUPONT STREET

O ROKU MINULÉM

Pokračování ze st. 1

Avšak ne, není obecná apatie, neboť existuje revisionismus, a zejména náš revisionista zděvil hlavu, žádá nápravu zlořádu, např. drama, a brzy vše se obrátí k lepšímu. Jen jedno trápí našeho revisionistu: stanice Svobodná Evropa se chce přizívat na jeho myšlenkách. Řekli bychom skepticky, že to vypadá spíše opačně, neboť náš revisionista dospěl k určitým myšlenkám jako jeden z posledních. Počiná si však jako ten, kdo náhle přestoupil na jinou vlnu a hned při první návštěvě v novém kostele vytlačuje z lavice ty, kdo tam po všechna minulá leta seděli.

Ale bylo by neuskusné přit se, kdo vymyslíl určité myšlenky jichž je třeba, aby lidé slušně žili ve státě. Exulanti je neopustili, náš revisionista se k nim po centimetrech vrací, ale ani oni ani on nejsou jejich otory. Náš revisionista má — nyní — docela pravdu: stát nemá být člověku vlkem. Felešné procesy nemají být pořádky, vláda nemá mít možnost, aby zlomyslně ničila občany. Ale jestliže revisionista se hojí, aby se na těchto jeho nynějších myšlenkách někdo nepřizíval, je to charakter, který patří spíše do veselohry než do dramatu, jako by patřil ten, kdo by se obával, aby se někdo nepřizíval na jeho myšlenky, že je dobře se občas vykompat. Neboť jako i naše myšlenky jsou několik set let staré, muži, kteří je poprvé vyslovili proti královskému a císařskému absolutismu, jsou dávno, dávno mrtví. Pradávo bylo poznáno, že zlo nezbytně vzniká, jestliže jeden muž, jedna skupina nebo jedna politická strana si osvojí všechna práva nad lidmi. Ani náš revisionista, ani stanice Svobodná Evropa nemají přičin pyšnit se originalitou svých myšlenek.

Existence rozhlasové stanice Svobodná Evropa v exilu je částečně přirozeného konfliktu, který vzniká, když národ byl znásilněn. Je to poslední útulek přesvědčení, k nimž národ dospěl, když byl osvobozen. Podle názoru našeho revisionisty však se z této stanice do světa vylévá jen hlupáctví a darebáctví. Jak se staré myšlenky evropské civilizace a české tradice mohly pojednou stát něčím takovým?

Náš revisionista nyní odstrkuje všechny, kdo dávno říkali, co on nyní říká, od Voltaira až po Lincolna a Masaryka, a chystá se sám hlásat pravdu. Ne lidstvo dlouho myslilo, on teď myslí. Ale nad jeho hloovou se vznášá otázka: proč tak pozdě? Formule na to byla vynalezena. Zní: "čestný muž i tehdy, když se mylí." To je zcela možné. Lidé se mohou čestně, t. j. nevědomky mylí. Ale může být určitá skepse o tom, zda omyly byly vždy a u každého nevědomé, a zda někdy nepřispíval velmi vědomý a bystrý pohled na tresty, které diktatura udílí, když se hněvá, a na výhody, které rozdává, když je spokojena. Omluvná formule se stává arogantní, když ten, kdo má všechny přičiny se omlouvat, naopak nesmířitelně rozděluje lidi na čestné a chytré i tehdy, když se mylí, a na nečestné a hloupé a tehdy, když se nemylí. Neboť, jak se zdá jsou i takoví. Oni domnívali se vědět, co je to stalinismus, a že výbojný komunismus musí projít stalinskou periodou. Odesli, aby se nemusili čestně nebo nečestně mylí.

Český národ již měl z dobrých důvodů, několik politických exilů. Ano nikdy dříve nedal se donutit k tomu, aby o svém politickém exilu mluvil jako o prašivě. Uctivě stojíme nad obtížemi, jež doma mají státní revisionisté, kteří stále ještě zápasí s přesilou. Ale není třeba snášet aroganci jednoho nebo dvou revisionistů. Oni se nyní zpovídají, jak došlo k tomu, že se přestali "čestně mylí." Stalo se tak prý "pod dojmem odhalení důsledků kultu osobnosti a velkých tragedií, k nimž v tomto období došlo." To, podle vši pravděpodobnosti, je falešná zpověď, neboť zřídka inteligentní člověk potřebuje, aby vláda sama mu odhalila, co páchala. Takovou omluvu náš revisionista neuznává u Němců. Podle jeho názoru všichni Němci jsou odpovědní za zločiny nacismu, poněvadž každý Němec byl povinen vědět všechno, i to, co se děje v Osvětimi, vzdáleném několik set mil. Ale náš revisionista měl právo nevědět, co se děje před jeho očima v Praze a v Bratislavě, a potřeboval, aby mu to bylo odhaleno. Dejte s tím pokoj.

ČÍNSKÁ PROPAGAČNÍ ÚSTŘEDNA VE VÍDNĚ

PODIVNÁ ROLE ALBÁNSKÉHO VYSLANECTVÍ

Albánie se velmi těšila ze svého největšího novoročního daru návštěvy premiéra Rudé Číny Chou En-laie, již se zakončila čínská diplomatická ofenzíva namířená především proti Sovětskému svazu. Albánie představuje v Evropě předmět čínského úsilí odvésti východoevropské satelity ze sféry vlivu Moskvy. Konkrétní případ tohoto úsilí je zřízení tajné informační a ideologické kanceláře ve Vídni, která se kryje za fassadou albánského vyslanectví. Tento zastupitelský úřad má neúměrný počet osazenstva, mezi nimiž jsou vedoucí albánské komunisty. Tato okolnost je tím nápadnější, protože Rakouská republika nemá v současné do-

bě žádného vyslanectví v albánském hlavním městě Tiraně. Její zájmy jsou tu hájeny diplomatickým zástupcem sídícím v Jugoslávii. Neuměřenost ve vzájemném zastoupení je tedy víc než zřejmá. Albánská ideologická odborníci mají z viděnské ústředny působit rozklad v komunistických stranách satelitů, v československé a maďarské v první řadě. Malá Albánie by si to vše nemohla finančně sama dovolit, je nutno za tímto podnikem vidět Rudou Čínu. Přes všechny sovětské pokusy o smírné řešení ideologických a hospodářských sporů je Peking zřejmě rozhodnut vést spor dále a do krajnosti.

JEDNA Z PODKARPATSKÉ RUSI

To, čím je v Moskvě časopis "Krokodil" a v Praze se snaží být "Dikobraz", je v Kijevě humoristický časopis "Perce", český "Průč". V jeho listopadovém čísle byl v rubrice "Listárna redakce" uveřejněn dopis z Podkarpatské Rusi. Ať už jde o skutečný nebo lingvaný dopis, již výtahuje dnešní poměry u Podkarpatské Rusi. Jistý I. Žiljak z Kobilecké Poljany, okres Tačovo, píše: "Nediv se, Perce, jestli obdržíš tento můj dopis až za 3 roky. Přednosta místní stanice Ju. V. Jakub má totiž ve zvyku strčit všechny dopisy do své vlastní skříňky a pak úplně na ně zapomenout. Zeela nedávno dal jednu ze skříňek dělníkům na rozřezání. Tito však tam objevili alespoň 40 dopisů, napsaných už před 3 lety.

JE PĚSTOVÁNÍ NÁRODNÍ KULTURY V CIZINĚ ZBYTEČNÉ?

59ti letý japonský emigrant žijící v Torontě a pracující jako dělník u firmy Canada Packers vyhrál japonskou básnickou soutěž a jako vítěz se mu dostane výsady předčítat své verše před samým japonským císařem. Současně měla podmínka, že všechny básně musejí být složeny v tržce japonské básnické formě zvané tanka, která obsahuje jen 18 japonských znaků v 5 versech.

R. U. R. V TORONTĚ

Slavná hra Karla Čapka "R.U.R." jež byla poprvé uvedena na scéně Národního divadla v Praze v roce 1921, bude dávána v Masarykově hale, pravděpodobně v neděli, 26. ledna.

R. U. R. (Rossum's Universal Robots) se zabývá problémem mechanizace lidské společnosti, v níž roboti nakonec zničí člověka a převzou vládu nad světem. Je zajímavé, že slovo "robot", které Čapek odvodil od slova "robotník", bylo přejato z této hry do všech světových jazyků a velké slovníky (jako na příklad Websterův), uvádějí Čapka jako autora slova.

Další podrobnosti o této hře, již svým čtenářům vřele doporučujeme, budou uvedeny v příštích číslech. Hra bude provedena pod záštitou Společnosti pro vědu a umění.

POSLEDNÍ ZPRÁVY O RUDOLFU BARÁKOVÍ

Ze spolehlivého pramene došly zprávy, že bývalý ministr vnitra Barák je vězněn v Ruzyni, kde mu je dovoleno psát paměti a číst cenzurované Rudé právo. Personál se k němu chová slušně. Jeho dva synové ho smí jednou měsíčně navštěvovat a přinést mu balík s potravinami. Zároveň se dovidáme, že procesy, s Barákem předcházely proces s budoucí ženou Barákovy syna, Janou Vaňkovou a s jejím otcem, při nichž Barák musil svědčit. Baráková žena byla odsouzena k dvěma letům vězení, jeho synové ke dvěma letům podmíněně. Oba byli posláni do kladenských dolů, vyloučení ze studia, ale později byli povoláni na vojnu. Majetek rodiny byl zabaven. Jana Vaňková prý pracovala v pražském divadelku "Na zábradlí", které Rudolf Barák všemožně podporoval.

SKLADBY KRAJANA HUSY DO SVĚTA

7. a 8. ledna 1964 baltimorský symfonický orchestr pod řízením P. H. Adlera provedl s úspěchem dva koncerty nové skladby pražského rodáka Karla HUSY, nyní profesora hudby na Cornell University N. Y. a ředitele tanečnického universitního orchestru. Provedené dílo, nazvané "Serenáda pro dechový kvintet, housle, cello, harfu a xylofon" bylo komponováno v létě 1963 v Ithace (N. Y.)

Z ostatních provedení skladeb Karla Husey v sezóně 1963—1964 jsou: "Druhý strunný kvartet" předvedený Fine Art Kvartetem v Chicagu, v Amsterodamu a Bruselu, Filharmonie v Oslo provede jeho První Symfonii a tutéž skladbu má na programu švýcarský Romand Orchester; "Poem pro violu a orchestr" bude jroveden v Amsterodamu a v Paříži. SL

U "AIR & OCEAN" MĚLI SENSACI

Minulé pondělí tisk a rozhlas byl plný zpráv o výbuchu plynu na rohu Yonge & Adelaide v Torontě. Tato důležitá křižovatka byla uzavřena pro automobilovou dopravu téměř celé dopoledne.

I pěší provoz byl omezen, poněvadž chodníky byly plné skla. Krajauská cestovní kancelář "Air & Ocean Travel Centre Ltd", která se nachází na jihovýchodním rohu, ztratila tři velké výkladní tabule. Majitel firmy, Karel Buzek, tvrdí, že měl velké štěstí. K výbuchu došlo v 6.15 ráno. O tři hodiny později nebyla by se ta nehoda již odhyla bez vážných úrazů. Dnes cestovní kancelář je již zase v pořádku.

Tato forma vyžaduje zvláštního mistrovství jazyka. Je to jistě podivuhodný úspěch pro emigrantského autora odděleného od mateřské kultury a jistě vhodným příkladem proti tvrzení, že pěstování národní kultury v cizině není jen sterilním folkloris-

Z DOPISU DOBRÉMU PŘÍTELÍ

Václav Majer:

Vánoce, 1963. — Před malou chvílí došel Tvůj milý vaneční a novoroční pozdrav; již dlouho jsme nevyměnili dopisy a proto tím více si cením slov, jimiž vyjadřuješ myšlenky, které nám všem — v exilu i doma — tanou na mysli.

Také my všichni zde jsme byli zdrceni tragickou smrtí dobrého a velkého člověka a dosud jsme se z toho hrozného otřesu nevzpamatovali.

Na hrobě Johna F. Kennedyho na arlingtonském hřbitově, pokřtem kvítím a jinovatkou hoří již řadu dlouhých, smutných týdnů věčné světlo. Den po dni od ranního úsvitu až do večerního šera přichází mlčenlivé zástupy lidí: tiše stojí i poklekou. Odehází beze slov se slibem psaným v srdcích: pane presidente Tvému odkazu věrně zůstaneme.

Píšeš, že Vám tragická smrt J. F. Kennedyho, kterého zabila lidská zloba v plném květu života, připomněla mlučnickou smrt Jana Masaryka. Ano, tak jsi to zde všichni také cítili. Avšak duchovně a politicky ztráta, kterou utrpěl svobodný svět a americký lid, smrti J. F. Kennedyho nutně připomíná také ztrátu, kterou utrpěl československý lid smrtí Tomáše G. Masaryka. Americký prezident J. F. Kennedy a T. G. Masaryk byli od sebe vzdáleni věkem, dobou i prostředím ve kterém vyrůstali; nicméně životem a duchovně si byli blízcí. Byli vyznavači a hlasatelé lidské svobody, ale současně i reformátoři. Chtěli, aby lidé byli nejenom svobodní, ale současně, aby i sociální podmínky lidské společnosti byly lepší a spravedlivé.

"Jestliže svobodná lidská společnost nemůže pomoci mnoha chudým, nemůže zachránit ani několik bohatých" — řekl Kennedy ve své slavné inagurační řeči v lednu 1961.

"Svobodu nutno bránit třeba krví a železem" — pravil velký humanista Masaryk, dávno před Mnichovem. První kniha J. F. Kennedyho je odmítnutím Mnichova a mnichovanství. A velký humanista a apoštol mírumilovné politiky J. F. Kennedy, zachránil na podzim roku 1962 světový mír, neboť sovětský diktátor pochopil, že mladý muž řídící kormidlo americké politiky, je rozhodnut — bude-li třeba — bránit svobodu krví i železem.

— Tragická smrt amerického

presidenta otřásla hluboce duší amerického lidu, ale americká demokracie se nezachvěla ani na okamžik. Otěže americké politiky a světové aliance svobody jsou opět dobrých a pevných rukou.

Z našeho porobeného domova došly a stále dochází zprávy o velikém smutku československého lidu. Náš lid měl toho mládého, dobrého a inteligentního muže nesmírně rád. Doufal v něho a věřil mu! Náš lid věděl, že ani americký prezident nemůže dělat zázraky a zná spleť a nebezpečí mezinárodní politiky v době atomických zbraní, ale věděl také, že má v J. F. Kennedyem velkého přítele.

J. F. Kennedy znal naši zemi a její lid. Znal a pochopil tragédii Mnichova, znal a pochopil i tragedii československého února z roku 1948. Tím více si československý lid váží a má v živé paměti poslední poselství, které prezident Kennedy podepsal: Bilem domě dne 25 října 1963 měsíc před tím, než byl pochován na arlingtonském hřbitově, byla to zpráva o blahopřání k 45. výročí založení Československé republiky.

V době kdy komunistický režim v Československu upírá Masarykovu lidu všechna základní lidská práva i svobodu politickou a národní, americký prezident, ve svém poselství, pravil:

"Věřím, že ideály svobody a demokracie, jež tvoří nedílnou součást Masarykovy filosofie, stále ještě představují tužbu a naději lidu Československa".

Milý příteli, píšeš také, že nová svoboda československého lidu musí vyrůst doma, z našich vlastních kořenů a z domácí půdy. Souhlasím. A kdož ví? Možná, že kulturní a politický kvas, vyvolaný odvážnou kritikou komunistického režimu na jaře roku 1963 na sjezdech slovenských spisovatelů a novinářů v Bratislavě a na celostátním sjezdu československých spisovatelů v Praze, kvas kritiky, která z oblasti kulturní a politické pronikla i do oblasti hospodářské má v sobě již počátky rašení nového života. Kdož ví? Možná, že je začátek procesu, který potvrdí, že touha člověka po svobodě je mocnější než svéraci kazajka komunistické doktriny i praxe.

KOMUNISTICKÉ REŽIMY A DÉLNICKÁ PRÁVA

Shromáždění evropských porobených národů vzpomenuo patnáctého výročí Deklarace lidských práv, na zvláštní schůzi, konané v New Yorku, dne 10. prosince 1963. Jménem československé delegace promluvil Václav Majer, který především uvítal, že schůze je věnována také otázce potlačení tradičních dělnických práv v zemích porobených komunismem.

Václav Majer nejprve zdůraznil fakt, že práva pracujících člověka jsou nedílnou součástí základních práv lidských a svobody politické i národní. Celá historie dělnického hnutí urí, že od samého počátku lid bojoval nejenom za lepší úděl pracujících člověka, za kratší pracovní dobu, vyšší mzdy a platy spravedlnost sociální, ale současně i za svobodu národní a politickou, slově: za základní práva lidská. Každé vítězství dělnictva znamenalo proto současně další vítězství v boji za dosažení svobody politické i národní pro všechny lid.

Je známo, že svobodná a demokratická Československá republika zajišťila svým občanům nejenom všechna základní práva a svobody, ale a sociální práva dělnická. První zákon podepsaný T. G. Masarykem byl zákon o za-

vedení osmi hodinové doby pracovní a v době demokratické republiky pracující lid Československa požíval všech práv a svobod stejnou měrou jako ostatní vrstvy obyvatelstva.

Když se komunisté dostali násilím a zradou k neobmezené moci v Československu, zničili nejenom svobody osobní i politické, ale postupně zničili i všechna základní práva dělnictva. Slově: vzali dělnictvu svobodu a dali mu věci driny a menší krajíc chleba! Tak zvané odbory nejsou ani svobodné, ani dobrovolné, ale staly se nástrojem vykořisťování pracujících a karabáčem popoháněcí k větším pracovním výkonům. Komunisté zbavili lid svobody i majetku a tím současně zničili také jeho iniciativu i dovednost a připravili lid i o radost z dobře vykonané práce. To vede k absenci, k nepořádkům ve výrobě i distribuci a k masové výrobě zmetků, k nedostatku základních potravin a spotřebního zboží vůbec. Místo slibovaného ráje, dali komunisté pracujícím lidu peklo bída, strach, persekce a obecná mizerie. Život v zemích porobených komunistickým režimem dokazuje, že také lidská práva jsou nedílná a že tam, kde tato základní práva člověka byla zničena neexistují a nemohou existovat, ani práva pracujících lidu i když si taková země říká — falešně ovšem — "socialistická".

MYSTERIUM VESMÍRU

Joža Procházka

I

Od počátku své historie, pokud nám je známa, se člověk snažil o vytvoření a formulování svého světového a kosmického názoru. Kdo jsem? Kdo mě postavil na zemi a jaký je můj poměr k záhadnému neznámému, nebesům vydávajícím ve dne životodárné teplo a oslňujícím v noci tajemstvím zářivých nebeských těles? Kdo vytvořil zemi a majestátné oblohy, elusivní jako paprsek světla, po němž sahá lidská ruka?

Postupem doby člověk zdokonalil pozorovací metody a nakonec nahlédl dalekohledem do vzdálenosti, na jejíž prolnutí potřebuje světelný paprsek dva biliony let. Ale, čím hlouběji proniká do neznáma, tím záhadnějším se stává tajemství vesmíru. V geocentrické soustavě byl člověk korunou stvoření. Ve vesmíru, v němž zeměkoule je mikroskopickým práškem, se jeho status sevrkl do takové bezvýznamnosti, že se musil nejen rozloučit s antropocentrickým světovým názorem, ale že vážně pochybuje i dokonce o tom, že život vůbec byl smyslem stvoření. V Newtonově době se člověk opájel bláhovým sebevědomím, že dešifroval písmo zákonů přírody. V Einsteinově době přiznal zklamání, že se nedostal ještě do kontaktu s realitou.

Dva různé světy si vytvořily dva různé světové názory. Idealistický východ ovlivněný pantheismem (podle něhož člověk je částí Boha stejně jako celý vesmír) všimající si především duše, věří, že život ve své nejvyšší formě, člověku, má šanci dospět v dokonalost, v níž lze poznat tajemství stvoření, záměr Stvořitele a v níž člověk se může stát Stvořitelem sám. Materialistický západ, soustředivší se na studium hmoty, dospěl k názoru, že zákony stvoření snad nikdy nebudou člověkem pochopeny, neboť jejich smysl může být ve zcela jiných zjevech, než je život a tak zcela nepřístupný lidskému chápání. Biologie je tak nevýznamným zjevem ve vesmíru ve srovnání na příklad s magnetismem a radioaktivitou, že ji nutno pokládat za nahodilý by-product kosmických zákonů sledujících zcela jiný, důležitější cíl než život.

Kterou cestu volit? Východní optimismus slibující plně poznání či západní pesimismus připouštějící možnost lidské nedostatečnosti? Může člověk věřit, když prostředí naočkovalo jeho mozek pochybnostmi? Většina lidí nemá volby. Jsou nevolky zajatci předsudků své civilizace, která na ně získala nezadatelné právo od okamžiku, kdy vsáli první kapku mateřského mléka.

Jak se jeví vesmír západnímu vědci? Kde začíná a kde končí? Jaká je vědecká teorie o jeho vzniku a trvání?

Největší dosažitelná rychlost ve vesmíru je podle Einsteina rychlost světla t. j. 186.000 milí (300.000 km) za vteřinu. Abychom si učinili obraz o velikosti vesmíru, pokud může být spatřen okem hvězdáře vybaveného největším dalekohledem světa, představme si, že cestujeme kosmickou lodí touto rychlostí. Za osm minut dosáhneme slunce. Bude nám pak trvat několik hodin, abychom proletěli sluneční soustavou s jejími devíti planetami. Pak poletíme prázdným prostorem po dva roky, než dosáhneme nejbližší příští hvězdy naší galaxie, mléčné dráhy. Hvězdy, které vidíme za jasné noci pouhým okem, jsou částí této galaxie. Bude nám trvat téměř třicet tisíc let, než proletíme touto galaxií. Pak poletíme prázdným téměř milion let, než dospějeme k nejbližší příští galaxii, podobné naší mléčné dráze. Vesmír viditelný nejsilnějším dalekohledem světa obsahuje asi bilion takovýchto galaxií. Mají různé tvary a jejich průměrný průměr je dvacet tisíc světelných let. Jejich průměrná vzdálenost od sebe jsou dva miliony světelných let.

Upozorníme, že používáme číslovky bilion ve smyslu, v němž je používána v Americe, t. j. k vyjádření jednoho tisíce milionů, nikoli k vyjádření jednoho milionu milionů, jak je obvyklé v Evropě.

Kdybychom tak letěli dva a půl bilionů let, dosáhli bychom konečně hranice obzoru viditelného teleskopem na hoře Palomar v Kalifornii. Byli bychom na hranici vesmíru? Nikdo nemůže zatím zodpovědět tuto otázku. Prostor za tímto hvězdným obzorem je nepřístupný našemu pozorování. Co však víme, je skutečnost, že jednotlivé galaxie jsou rozděleny ve vesmíru rovnoměrně všemi směry od naší země a že tyto hvězdné a nebulární ostrovy vesmíru nejeví nijakého znaku řídnutí směrem k hranicím hvězdného obzoru. Můžeme se tedy právem domnívat, že vesmír pokračuje dále. Radiová astronomie slibuje proniknutí do mnohem větších vzdáleností než teleskop. Čím však dál budeme vidět, tím asi ohromnějším bude mysterium vesmíru, tím drtivějším impakt lidské malíčkosti.

Einstein vypočítal a hvězdáři experimentálně objevili, že všechny galaxie se vzdalují od mléčné dráhy a od sebe navzájem. Z tohoto objevu byl odvozen tvar vesmíru. Podle Einsteina je vesmír konečný a podobá se povrchu balonu, který je postupně nadouván vzduchem. Všechna místa jeho povrchu se od sebe vzdalují tak, jak se zvětšuje jeho poloměr. Mydlinová bublina s nepravidelnostmi a svařstělinami na jejím povrchu je pravděpodobně nejlepším znázorněním vesmíru, tak, jak se jeví se stanoviska teorie relativity. Vesmírem však není vnitřek mydlinové bubliny, ale její povrch a zatím co povrch mydlinové bubliny má pouze dva rozměry, vesmír má čtyři: tři rozměry prostoru a čtvrtý rozměr čas.

(Dokončení příště)

KALVÁRIA ČS. PACIENTOV

Bratislavská Pravda uverejnila 1. decembra fejtót, ktorý výstižne popisuje kalváriu čs. pacientov v dnešnom systéme národného nemocenského poistenia:

„Istá súdružka mala prvý raz ťažkosti so zrakom. Zašla k závodnej lekáre, ktorá je poslala na odbornú prehliadku. Na 1. polikliniku v Bratislave na Gorkého ulici prišla pred deviatou. Skromne poprosila sestru z očnej ambulancie o časeňku.

— Ako si to predstavujete? Príďte v decembri, — povedala jej stroho „sestrička“ devätnásteho novembra.

— Sestrička, prosím, ja nemôžem čakať, pri práci musím veľa čítať a oči ma... A zajtra mám ísť na služobnú cestu.

— Už som povedala. To by mohol povedať každý. Ak chcete, príďte zajtra ráno, ale o trištvrtu na sedem tu musíte byť. Vtedy dávam časeňky.

Súdružka si privstala a na druhý deň už o pol siedmej sedela v čakárni ako tretia. Do bezmála pol ôsmej sa zišlo sedemnást pacientov, objednaných na trištvrtu na sedem, ale v ambulancii bola tma. Potom zo susednej pracovne vyšla iná sestra a jdúc po shodbe povedala. — Vy asi zbytočne čakáte, pani doktorka a sestra z očnej pridú až o jedenástej. Keď sa jedna pacientka spýtala, či tá sestra z očnej ambulancie je negramotná a prečo to na cedulke neoznámila, pacientom, dostala novú otázku: No, dovolíte? Čo urážate? Čo je mája do toho? Príďte o desiatej. Budú dávať čísla.

Pacienti sa rozhorčene rozišli, lebo do očnej ordinácie prišla iná lekárika ordinovať len pre vysokokoškolákov. Ľudia vraveli o ťažkostiach na pracoviskách, včera sa vyžiadali od predstavených k pol dňa a možno aj celý.

Naša súdružka šliapala schody polikliniky tretí raz. O desiatej nebolo ani sestry, ani lekáricky. O pol hodinu lekárika Bedriška Vilečková rozdala za veľkého chaosu čísla a časeňky. Ľudia neinformovaní sa tlačili k dverám a tí s pevnějšími laktami, čo aj mali vysoké čísla, šli po jedenástej do ordinácie prvé. Jeden neporiadok vyvolal druhý. Jedni sa čudovali, ako je to možné o druhí, skúsenejší, vraveli — jój, to sem musíte tri razy prísť len aby ste sa čosi dozvedeli, nieto ešte k lekárovi. To si počkajte.

Keď vyšiel z ordinácie pacient, ktorý mal číslo 77, dostala sa tam súdružka s číslom 40. Za celé štyri minúty bola „hotová“. Do očí sa jej pani doktorka síce nepozrela, ale napísala poukážku na okuliare. Už s okuliarkovou ceduľou v ruke sa pokúšala tísťko, skromne namietat — Pani doktorka, mne sa zdá, že len die okuliare mi...

— Mne sa nezdá, ja viem čo treba — znela strohá odpoveď. — Čestí práci — pozdravila súdružka na odchode a myslela si — statočne.

Pri dverách nahŕčení pacienti jej v tlačnici odtrhli na kabáte obidva gombíky a držiac kabát rukami šla na Bezručovu ulicu pre pečiatku na okuliarkovú ceduľu. Cestou si kladla otázku, či treba tak s ľudmi robiť, aby z ordinácie odchádzali s dvoma bolestami, keď ta prichádzajú s jednou.

radu Dr. A. Riasanovského, profesora histórie Pennsylvánskej univerzity, ktorý nedávno žil rok v Rusku. Profesor Riasanovský zhodnotil a porovnal ruský domek s normálnim americkým bydliskom, ako vymoženost, ktorá patrí podľa amerických merítok tak do konca minulého storočia.

Firma Camden neočakávala, že podobný domek, akoliv je lacný, si niekdo v Amerike obľúbi, ale počítala s tým, že privábi zájemcov, ktorí by pak mohli obrátiť svoj zájem na normálnu americkú domku, ktoré stavia. Reklamní nápad se firme vyplatil. Nikdo si síce domek nekúpil, ale prohlédlo si jej 5000 zájemců a zvědavců, kterým nyní firma prodává domky navrhované americkými architekti.

VYZNAMENANIE DR. FR. DVORNÍKOVI

Pavol Hurban

Krátko pred odchodom newyorského arcibiskupa, kardinála Spellmana, na jeho pravidelnú vianočnú návštevu osamelých amerických posádok v zámorí — kardinál to robieva už asi osemnásť rokov — bola v jeho newyorskom sídle malá intímna slávnosť:

Slávnosť urobila najmä na mňa skutočne hlboký dojem. Jednak preto, že vďaka jemnosti dnes už sedemdesiat štyri ročného kardinála slávnosť bola onou štatnou kombináciou dôstojnosti bez upiatosti, a srdečnosti bez hlučnosti, teda harmonickej družnosti, s ktorou sa človek často stretáva v amerických vzdeláneckých kruhoch.

A hlavne preto, že recepcia bola na počesť slovutného moravského rodáka, kňaza a očena svetového mena, doktora Františka Dvorníka, profesora byzantských dejín na Harvardskej univerzite...

Vďaka tejto okolnosti som sa i ja dostal na recepciu, ako jediný civil, povedľa amerického fotografistu. Inak v kardinálovom salóne boli sami kňazi. Vári napospol členovia americkej katolíckej teologickej spoločnosti...

Profesor Dvorník bol totiž recipientom tohtoročného vysokého vyznamenania uvedenej americkej spoločnosti. Za vynikajúce zásluhy na poli teológie. Cena je spojená s medailovou, ktorá nesie meno kardinála Spellmana...

Tajomník spoločnosti n a m povedal, že obvykle sa cena udeľuje vo Washingtone, ale že tohto roku to nešlo. Kardinál sa len

dva dni pred slávnosťou vrátil z Ekumenického koncilu v Ríme, len aby znova odcestoval na svoju tradičnú už vianočnú návštevu amerických posádok v ďalekých, často nehostenných končinách zemegule. Na recepcii povedal, že tento raz ide do oblastí južnej točce. Sedemdesiat štyri ročný kardinál, o ktorom sa vie, že v ňom prebýva aj duša poetu (je autorom viacerých zbier básní) nezabudol uviesť, že sám si tiež berie na cestu malú medailu — vlastne medailón matky Spasiteľovej, v jednom z jej symbolických zobrazení, ktorému sa hovorí „Panna Mária Snežná.“ Veľmi primeraný symbol na cestu do Antarktídy, krajiny večného snehu.

V gratulácii profesorovi Dvorníkovi pozorný kardinál výslovne vyzdvihol, že v osobe nčencovej americkej iecologickej spoločnosti vzdáva i poctu krajine s veľkými vzdelanostnými tradíciami, z ktorej profesor Dvorník pochádza... A tiež ekumenickému hnutí, k dejinám ktorého profesor Dvorník priniesol príspevok, vysoko cenený vrcholnými vedeckými inštitúciami a autoritami v celom vzdelanom svete.

V ďakovnom prejave profesor Dvorník dal výraz svojmu hlbokému dojatiu nad poctou spoločnosti, nad srdečným privetom kardinálovým a nad tým, že recepcia bola v tak intímnom prostredí. Na pokračovanie odovzdal tiež kardinálovi niekoľko svojich kníh, včítane anglickej štúdie o ekumenických konciloch, ktorá vyšla pred dvoma rokmi.

MODERNÍ ALJAŠKA

B. Soumar

Čtěl bychom mít Aljašku takovou jakou jsme znali z dobrodružných románů, které jsme četli ve svém dětství. Ale život se nezastavil ani tady. Dnes Aljaška dostává docela jinou tvář a její obyvatelé mají jiné starosti, než tenkrát. Aljaška dnes mimo jiné je pro Spojené státy také velmi důležitým vojenským územím. Proto se starají o to, aby moderní technologie usnadnila život na Aljašce, a aby území, které se stalo přes pětý rovnoprávným státem Unie, lákalo více imigrantů.

Aljaška je zemí neobyčklých přírodních krás, měří přes půl druhého milionu čtverečních kilometrů, ale má jen 150.000 obyvatel. Je to oblast severního polárního kruhu a málo Američanů touží po tom trávit svůj život v zemi, která v nepříznivějších krajích je polovinu roku pokryta sněhem. A přece v těchto končinách pěstují pšenici takové jakosti, o které se naším zemědělcům v horských krajích dosud nesnilo. Americké zemědělské výzkumnictví nešetří nákladů, aby na Aljašce pomohlo zemědělské produkci.

Spojené státy podporují a chrání také bohatá loviště ryb v přílehlých mořských vodách. O rybolov v aljašských vodách má již však také velký zájem Sověty. Je to zájem nejen hospodářský, ale také vojenský. Proto sovětské lodě se často zvědavě přibližují k břehům Aljašky a vyvolávají nepříjemné incidenty. V letošní sezoně se objevilo na 180 sovětských rybářských lodí v Beringově úžině, která oddeľuje Aljašku od sovětské Kamčatky.

Rusové také porušují mezinárodní technické dohody o lovu, ohrožují loviště a znepokojují aljašské rybáře, pro které jen lov vysoce kvalitních krabů představuje příjem 12 milionů dolarů ročně.

Ve své snaze osídlit lépe Aljašku, americká vláda ovšem neláká imigranty pseudo vlasteneckou propagandou, jako Sověti zvaly na příklad mladé lidi, aby osídlovali pustiny Kazastanu.

Američané svým občanům jen říkají: Jedte se na Aljašku po-

divat. Je krásná a zajímavá. Možná, že tam najdete dobré zaměstnání a nový domov. — Cestu na Aljašku usnadňují levnou námořní dopravou lidí a jejich aut.

Na Aljašku můžete cestovat, jak letadlem tak i po moři a přes Kanadu, dokonce i automobilem.

Za války Američané překvapili i své nepřátele, když za pár měsíců postavili na Aljašku přes Kanadu silnici 2500 kilometrů dlouhou.

Letos však byla otevřena pohodlnější a laciná pravidelná doprava po moři. Je neobvykle úspěšná a dopravuje denně na pět set turistů a 100 automobilů.

Aljaška má budoucnost a má ještě mnoho neobjevených nerostných bohatství. Ale navíc je dnes také velmi důležitou oblastí v součty Spojených států s Ruskem o průzkum polárních krajů.

Proto několik kilometrů od města Fairbanks vláda Aljašky stavi nákladem 44 milionů dolarů. Výzkumný ústav polárních krajů jako součást univerzity. Tento ústav bude soustřeďovat zájem celého svobodného světa o polární kraje. Aljašská vláda odhlasovala také stavbu výzkumného centra biografických věd asi 150 kilometrů od polárního kruhu. Geofyzický ústav založený v roce 1949 sleduje a studuje všechny zajímavé zjevy polárních krajů a věnuje se také oceanografickému bádání spolu s Ústavem námořních věd. Polární biologický ústav studuje, jak člověk a zvířata si zvykají na tvrdé podnebí polárních krajů. Americká federální vláda podporu na všechna uvedená studia ještě zvyšuje. Americké námořnictvo má zájem o výsledky bádání, která usnadňují činnost amerických ponorek v polárních krajích.

V těchto dnech, kdy slunce ve Fairbanks zapadá ve tři hodiny odpoledne, poskytuje severní záře — aurora borealis nezapomenutelné divadlo těm turistům, které neodradí ani sni ani velká zima. Barevné fotografie tohoto přírodního zjevu kolují nejen mezi turisty, ale hlavně ve vědeckém světě.

PRODÁ SE SOVĚTSKÝ RODINNÝ DOMEK

Štavební skupina ve městě nautní částí domku je prostor, Camden ve státě New Jersey který je kombinací obývacího savi a prodává asi 1000 rodinných domků. Aby upoutala zájem o svůj podnik, postavilo blízko silnice jako reklamu, velmi jednoduchá a zařízení vřnou kopii sovětského rodinného domku.

Plány rodinného domku, který byl počten státní cenou, byly publikovány v sovětském časopise "Bydlení a Stavba." Rodinný sovětský domek, počtený státní cenou, neprozrazuje příliš mnoho obrazotvornosti architektů. Vypadá spíš jako benzinová stanice. Jeho půdorys je 8 na 5 metrů. Hlavní a domi-

JARO JE JENOM PRO PTÁKY PŘIKROČTE K ČINU HNED!

Proč čekat na teplé počasí než začnete s úpravami domu? Za pomoci NHA HOME IMPROVEMENT LOAN, půjčky, kterou můžete dostat prostřednictvím Vaší banky, můžete přikročit k činu hned. Dostane se Vám rychlejšího obslužení a často můžete ušetřit peníze. Přejděte si listinu úprav, kterými můžete zlepšit svůj dům a rozhodněte se k činu. Dejte se do úprav hned.

● Další místnosti	● Ploty	● Regály na nádobí
● Malování	● Schody	● Kohoutky v koupelně nebo v kuchyni
● Garáž nebo přístřešek pro auto	● Vykopání a zlepšení studni	● Krb
● Verandy	● Zednářské práce	● Venkovní okna a dveře
● Instalace	● Podlahy	● Věstavní kamna a lednice
● Topení	● Střešní práce	● Zastřešení a střechy nad okny
● Dokončení půdy	● Izolace	
● Místnost na hraní ve sklepě		
● Záchod		

KDO MŮŽE DOSTAT PŮJČKU? Majitelé domů nebo vlastníci pronajatých nemovitostí včetně bytů.

Jak rychle splácíte? Záleží na výši obnosu. Avšak všechny půjčky se mohou splácet v měsíčních splátkách, včetně úroku, během jakékoliv doby až do deseti let.

Kdo Vám poskytne další informace? Zeptejte se vedoucího Vaší banky. Přikročte k činu hned. Začnete s potřebnými úpravami a zlepšeními ihned.

Proč čekat na jaro?

Vydána se souhlasem Hon. Allan J. MacEachena ministra práce, Kanada.

ZE SVĚTA

V satelitních státech se očekává krutá zima; krutá proto že všeho je nedostatek. Nebude dost masa, vajec, tuku, ovoce a dokonce i chleba je v některých satelitních zemích poskrovnu. V Československu bude, tak jako vloni, kritický nedostatek elektrického proudu. Nedostatek poživatin a spotřebního zboží vyvolává černý trh, který s příchodem zimy, je v zemích za železnou oponou na vzestupu.

Na pomoc obětem hurikánu Flora, který v Kubě natropil milionové škody, Rudá Čína přispěla jedním milionem dolarů, zatím co Sovětský svaz daroval jen 75.000 dolarů.

V Kenyi, která v těchto dnech obdržela samostatnost, Sovětský svaz obdržel povolení školit žurnalisty a zřídit státní tiskovou agenturu. Navíc bylo SSSR povoleno u Nairobi postavit radiovou vysílací stanici.

V pěti členských státech Evropského společeného trhu je zaměstnán jeden milion italských dělníků.

Nová americká helikoptéra "Chinook" uletěla cestu z Norton v Pensylvanii do Fort Greely v Aljašce — vzdálenost 6300 km — za 32 hodin a 50 minut; transportovat může 32 vojáků v plné výzbroji.

TORONTO BOARD OF EDUCATION

VEČERNÍ KURSY ANGLIČTINY PRO NOVÉ KANAĎANY

Zápis — od 6. ledna 1964

Čas — od 7.30 do 9.30 hod. večer

Školy, v nichž se kursy pořádají a kde se můžete dát zapsat —

Collegiate Institutes — Bloor, Humberside, North Toronto a Parkdale

Obchodní školy — Central a Eastern

Pokračovací školy — King Edward, Winona Drive a Kent

Zápisné \$ 2.50

Z. S. Phimister ředitel školství

Mrs. Evaleen Barker předsedkyně

74. ROČNÍK VELKÉ PARDUBICKÉ

Přes 25.000 diváků sledovalo průběh letošního ročníku známého dostihu — Velké pardubické. U startu se sešla 15 koní z pěti států — ČSSR, Maďarska, Rumunska, Bulharska a SSSR. Po prvních třech proutěných překážkách vedli čs. koně Granát a Korán, na Taxis zaváděl všechny startující sovětský Chochot. Měl však pád, stejně jako tři další koně. Po Vodním příkopu a "zahádkách" vedl bezpečně čs. kůň Korán s Vitkem v sedle. Dobře skákal a byl rychlý v rovinách. Vyhrál skvělým závěrem v čase 10:47,2 min. Do cíle doběhlo celkem osm koní z 15ti; jako osmý se umístil kladrubský jezdec Rajsner na Olafovi. Vítěz Vitek jel Velkou pardubickou po první dokázal, že po šesti letech se pohár závodu vrací do Československa. Bývalé milovníky čs. dostihového sportu bude zajímat, že ve všech tradičních zá-

\$ 150.—
SLEVA NA VÝLETNÍ
LETENKU
AIR & OCEAN
TRAVEL CENTRE LTD.
1 ADELAIDE ST. E.
(roh Yonge St.)
TORONTO
EM 3-8888 (4 linky)
KAREL BUZEK,
Notář.

NOVÉ KOZICHY
NA MÍRU. PŘE-
MODELOVÁNÍ
Zboží se zárukou
Odborná oprava
FRANK PECH
228 KING ST. E., HAMILTON,
Ontario - Tel: JA 2-8926

JOHN GREGOR
Dovoluje si oznámit, že opět provádí
velký Plumbing Heating, spravy a
nové práce, pod firmou
**QUALITY PLUMBING & HEATING
COMPANY**
Volejte LE 3-8396

vodů se dodnes udržel pod původním názvem jen "Memoriál kpt. Poplery" (3.200 m); názvy ostatních dostihů byly posvětštěny. Podle zpráv tisku se na závodišti prodaly na dvě tuny perníkových koní se znakem města Pardubice.

OBECNÍ SOCIÁLNÍ SLUŽBY K VAŠÍ DISPOZICI

Ve většině kanadských obcí jsou organizace odborných a dobrovolných pracovníků, kteří jsou ochotni opatřit zdravotní a sociální služby pro všechny obyvatele v případě potřeby. Mezi těmito uvádíme:

- Domácí ošetrovatelské služby
- Rekreační programy pro dospělé a mládež
- Pomoc v rodinných záležitostech
- Zdravotní kliniky pro nemluvnata, včetně očkování a mnohé jiné

Potřebujete — li vy nebo člen vaší rodiny některé z těchto služeb, neváhejte požádat o pomoc. Tato bude vám ochotně poskytnuta.

Obecní sociální služby najdete na žlutých stránkách telefonního seznamu pod rubrikou:

"SOCIAL SERVICE ORGANIZATIONS"

Ty jsou tam, aby VÁM sloužily!

Guy Favreau

Guy Favreau,

Ministr občanství a Přistěhovalectví

**ČESKÁ CUKRÁRNA
V HAMILTONÉ**
doporučuje
všechné dorty
mandlové a oříškové,
české punchové dorty
a výborné zákusky

JOE'S

BAKERY & COFFEE SHOP
112 KING ST. E. — JA 9-2321
Navštivte naši kavárnu!

Bohoslužby v rodném jazyce se konají každou neděli o 11. hod. ráno v čs. baptistickém kostele na 1624 Queen Street West.

Zpívá pěvecký sbor.
Každý srdečně zván.
Rev. J. Novák, Tel. 762-5960

Ušetřete na nábytku,
když nakoupíte přímo v továrně
UNITED FURNITURE FACTORIES
Showrooms
511 KING ST. W. — EM. 8-7316
Stereo HI-FI importujeme přímo
z Německa
3 POKOJE \$ 159.00

PROCK INSURANCE AGENCY

124 PANDORA CIRCLE
SCARBORO, ONT.

AXminster 3-7916

AUTO - POŽAR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojištění

Výhodnější a levnější podmínky

Auto - financování

YAROSLAV HUEBER
ADVOKÁT A NOTÁŘ

347. BAY STREET

Suite 210

Tels.: EMpire 8-5536 - 927-1196
Toronto 1

L. LUNSKÝ, OPTIK

Prohlídky očí - Zhotovení brýlí
Prvotřídní kvalita
Hovoříme česky

470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

EVROPSKÁ LÉKARNA
posílá

LÉKY DO ČSSR

Rychlé a přesné dodání

HILARY'S DRUG STORE

344 BATHURST ST.

TORONTO

Tel.: EMpire 8-1059

PROPAGAČNÍ BROŽURKY
Pražský rozhlas oznámil, že se pro Československo tiskne 180.000 propagačních brožurek o ČSSR. Brožurky vycházejí v osmi jazycích.